

Vogelaars in de kijker

In De Korhaan kunt u de komende tijd een serie artikelen verwachten waarin u nader kunt kennismaken met een gewaardeerd lid van VWG. Het eerste gesprek is met Wim le Clercq.

Josée van Beek

Wat me direct bij binnenkomst in zijn gezellige woonkamer opvalt, zijn de opgezette vogels; exemplaren die elk hun verhaal hebben. Wim wijst: "Die Buizerd heb ik langs de snelweg gevonden, helemaal intact. Net als die Steenuil en Torenvalk. Deze Houtsnip heb ik op een rommelmarkt gekocht."

Hij is trots op zijn vogels, nog het meest op zijn recentste aanwinst, een prachtige Bijeneter die hij in Spanje vond.

Wim verhuisde in 1968 naar Hilversum. En in 1969 werd hij lid van de VWG. Hoe is dat gegaan? "Via een advertentie in de krant, aankondiging van een excursie." In Den Haag, waar hij voordien woonde, was Wim lid van de Vogelwacht. Maar eerst blikken we terug naar vroeger...

Kampongzwerver

Zijn ogen gaan glimmen als hij begint te vertellen over zijn jeugd. "Ik ben in 1936 in Soerabaja geboren, heb de oorlogsjaren in Nederlands-Indië doorgebracht. Ik ben een BKK, een *buitenkampkind*, maar heb er geen trauma aan overgehouden. Het klinkt gek, maar ik heb toen de mooiste tijd van mijn leven meegemaakt. Mijn opa had in de suiker gezeten en had daarmee goed verdiend. Hij zorgde voor ons, we kwamen niets tekort.

En ik was vrij, ik hoefde niet naar school! (De Europese scholen waren gesloten). Ik kreeg wel wat les van familieleden, maar ik kon verder doen wat ik wilde. Eindeloos zwerven in de kampong en in de sawahs. Ik joeg toen met een katapult. Schoot vogels uit de boom! "

Wim!!! Wat zeg je nu!

Lachend: "Alleen duiven... voor ons kokkie. Een lekker boutje. Andere vogels liet ik; ik genoot toen al van de vogels.

Ja, dat waren de mooiste jaren van mijn leven. Uit die tijd stamt mijn vrijheidsdrang. Ik heb altijd slecht tegen bazen gekund."

En toen Nederland

"In 1948 kwamen we naar Nederland, "en

pension" bij een Haagse familie. Hun zoon Karelje Blom was een enthousiaste vogelliefhebber. Hij introduceerde me in de Nederlandse vogelwereld. De kust was voor ons een belangrijk vogelgebied, maar ook de Bosjes van Poot en het verversingskanaal (afvoer van koelwater uit een energiecentrale, met een open verbinding naar de zee, waarvan het water nooit bevroor) was een plek om heel veel vogels te zien. Ik heb daar mijn eerste Kleine Rietgans gezien, Kuifduiker en IJseend. Het was er schitterend. Je moet weten dat het aantal en de soorten in die tijd veel talrijker waren dan nu. We gingen ook graag naar De Beer, een eiland en vogelreservaat in de buurt van Hoek van Holland. Het eiland is nu ter ziele, opgeofferd aan de economie."

Vogelpracht, variatie en vrijheid

Op mijn vraag wat hij nu eigenlijk zo leuk vindt aan vogelen antwoordt Wim: "Genieten. Van hun vogelpracht, de grote variatie aan vogels en het feit (giechelend pauzeert hij even) dat ze kunnen vliegen!"

Dan: "Alleen al in de natuur zijn...vroeger was ik uitsluitend op vogels gericht, maar de laatste jaren geniet ik ook van alle andere levende wezens, als het maar beweegt. Planten? Nee, misschien omdat ze niet bewegen."

Zijn favoriete vogelsoort zijn de roofvogels. "Vanwege hun kracht, hun snelheid, het gemak waarmee ze op die grote hoogten vliegen. Die vrijheid..."

Gewaardeerd lid van de VWG

Wim denkt dat hij binnen de VWG wordt gewaardeerd door een aantal activiteiten waarmee hij in de loop van zijn vogelaarsleven te maken kreeg. Zo werd hij eind jaren tachtig door Joke van Velsen gevraagd om excursieleider te worden. Direct komt de herinnering aan zijn eerste excursie met de VWG bij hem naar boven. "Die eerste excursie - waarover ik dus in de krant had gelezen- vond plaats op de Zuiderheide, onder leiding van Dick Jonkers, toen actief boswachter in zijn

groene pakkie. Ik weet het nog goed. Het was een gouden tijd voor vogelaars. We zagen soorten die je nu niet meer tegenkomt: Korhoenders, Wulpen, Geelgorzen in de bosrand, en leeuweriken in aantallen waarvan je nu alleen nog maar kunt dromen. En niet te vergeten Nachtegalen, Boompiepers...

Tijdens een verblijf in Falsterbö in 1998, ontstond het idee om buitenlandse vogelreizen voor de VWG te gaan organiseren. Het drietal dat nu al met de tiende reisvoorbereiding druk bezig is (naar Istanbul) was daar in Zweden aanwezig: André Kerkhof, Engbert van Oort en Wim le Clercq. "We waren het direct met elkaar eens, die buitenlandse reizen moesten er komen. Ik vind het heerlijk om daar mee bezig te zijn. Ben nu al weer met de organisatie voor volgend jaar bezig!" Hij verduidelijkt het doel van deze reizen: de kennismaking met voor Nederland zeldzame soorten, zodat we ze eerder kunnen herkennen wanneer we ze hier zien.

In 2002 nam Wim de coördinatie van de lezingen over van Simon Visser. Hij zou het leuk vinden als er wat meer door de eigen leden werden gehouden. "Ik stel me voor dat we het tweede deel van de algemene ledenvergadering, dus na de pauze, een VWG-lid de gelegenheid krijgt om zijn (of haar) vogeldia's van zelfgemaakte reizen te vertonen. Met een leuk verhaal eromheen. Dat zou, vind ik, meer van de grond moeten komen. Ik ben al een tijdje bezig leden daarvoor te benaderen, van wie ik weet dat ze dat zouden kunnen." En tenslotte is Wim ook een gedreven excursieleider. Hij gaat het liefst naar wat hij de

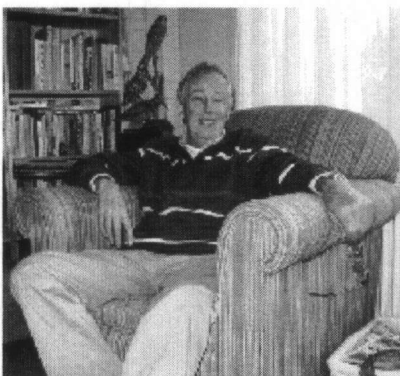
buitengebieden noemt. "Waarom? Omdat de natuur er van die van ons in 't Gooi verschilt. Daarom tref je daar ook andere vogelsoorten." Wim is tijdens zijn excursies speciaal gericht op nieuwelingen die het vogelen nog moeten leren. "Die wil ik vooral goed begeleiden, ze direct als er wat te zien is bij de telescoop slepen en uitleggen wat ze zien. Dat is, denk ik, mijn educatieve karakter. "

Toekomst

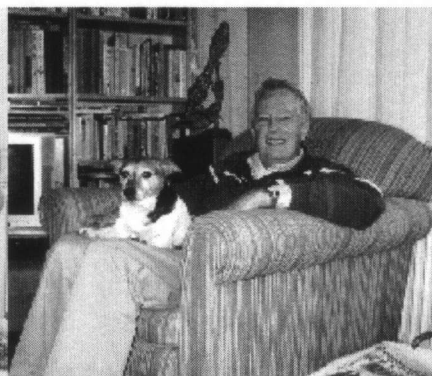
"Als je het vergelijkt met andere vogelwerkgroepen is die van ons heel actief. Zeker op het gebied van lezingen, excursies en reizen krijgen we een ruime voldoende. Wat ik echter graag zou willen zien is dat het woord 'werk' in de Vogelwerkgroep meer inhoud krijgt. Van de 650 leden is ongeveer 10% actief aan het werk voor de vereniging. Dat percentage mag wat mij betreft wel hoger. We hebben bijvoorbeeld te weinig soortenonderzoeken en inventarisaties om beter het heden en verleden te kunnen vergelijken; ook met het oog op het behoud van de soorten. Wat dat laatste betreft moeten we ons als VWG ook druk maken over de plannen voor een nieuwe weg die dwars door ons gebied is gepland. Die mag er natuurlijk niet komen.

Wat mijn eigen toekomst betreft ben ik er heel blij om dat ik weer gezond ben, en daarom wil ik deze voor mij absoluut plezierige bezigheden graag nog vele jaren blijven doen!"

Daar houden we je aan Wim, dank je voor je geweldige inzet en enthousiasme!

Wim met een van zijn opgezette vogels

Wim en zijn hond ... een onafscheidelijk duo.

Getooid met zijn vogelpetje vol vogelspeldjes. Het is inmiddels te zwaar geworden om nog te dragen...